

இனுவையம்பதியை
பிறப்பிடமாகவும், வாழ்விடமாகவும் வரித்துக்கொண்ட
விஞ்ஞான ஆசிரியர்

அமரர்

சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன்
அவர்களின்
அமரத்துவம் குறித்த

நீணவுச் சூடு

இனுவில் மேற்கு,
சிவசப்பிரமணியம் ஆச்சிமுத்து தம்பதிகளின்
அருமைப் புதல்வனும்

நந்திராதேவி அவர்களின் அன்புக் கணவரும்
சிருஷ்டாந்தி, சிவரூபன், நிலானி

ஆகியோரின் பாசமிகு தந்தையுமாகிய
விஞ்ஞான ஆசிரியர்

அமரர்

சிவசப்பிரமணியம் சிவகுமரர்ஸ்
அவர்கள்
அமரத்துவமடந்தமை குறித்த

நீண்ணெய் ஜிடர்

ம்புகூலி

திருவு கண்ணல்
காலைப்படு வகையில்து முருகனாலியில்
வரும்போது பயனுட
நிறைக்க குறை நிறைக்க மூலமாக
நிறை நிறை நிறை நிறை
பல பயங்கரம் துமிகாப நிறைக்கிடு
நிறை நிறை

முறை முறை
முறை முறை
நிறை நிறை
நிறை நிறை

திரு சுமாரை

0002 - 10 - 71

திரு. சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன்

தோற்றும் நிறை
28 - 02 - 47 18 - 12 - 99

அமரா
திரு. சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன்
அவர்கள்

துகி வெண்பா

தேனினுவை பெற்றெடுத்த மாண்புடையவாசிரியர்
தேனிற்பாற் சொல்லெடுத்த சீராளன் வானிற்பார்
மார்கழி நாள் வைகுந்தவேகாதிசியிற்
புவனிவீர் மக்காள் அவர்க்கு.

திரு. சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன்
அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நடுநாடாக விளங்கும் செந்தமிழும், சிவநெறியும் தழைத்த இனு வையம்பதியில் பெரும் வேளாண் மரபில் செட்டியார் சின்னக்குட்டியர் வழித்தோன்றவில் உதித்த ஆச்சிமுத்து என்பவர் தாவடி சிவசுப்பிரமணியம் (O.A) அவர்களை மணந்து இல்லற வாழ்வின் பயனாக அவர்களிற்கு கனிஷ்ட புத்திரனாக 1947ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 28 ம் திகதி ரோகினி நட்ஷத்திரம் அமைந்த சிறந்த சப வேளையில் உதித்தார்.

இனுவில் கந்தனை குல தெய்வமாக கொண்டு வழி வழி சிவநெறி தூண்ட முன்னோர் மரபு தழைக்க உதித்த திரு. சிவகுமாரரின் உடன்பிறந்த சேகாதரி யாக அமரர் திருமதி தெய்வநாயகி ஆவார். திரு. சிவகுமாரன் ஆரம்பக் கல்வியை இனுவில் சேவ மகாஜ னாக் கல்லூரியிலூம், உயர்கல்வியை யாழ் இந்துக்கல்லூரியிலூம் உயிர்ப்புறையில் கற்று பலாவி ஆசிரியர் கலா சாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக தோன்றினார். நற்பண்புகளுடனும் வளர்ந்த உற்றார், உறவினர் மேச்சும் படி அன்பும் பண்பும் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

இயற்கையாகவே அன்பு, பண்பு, பாசம் எல்லோ ரையும் உபசரிக்கும் பாங்கும் மிக்க திரு. சிவகுமாரன் அவர்கள் தனது ஆசிரியர் சேவையைப்பதுளை மகளிர் வித்தியாலயம், இனுவில் மத்திய கல்லூரி, உடுவில் மாண்ஸ் கல்லூரியிலூம், இறுதியாக தாவடி இந்துத் தமிழ்க் கலவன் ஆசிய பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான ஆசிரியராக முப்பத்திரண்டு வருடம் சேவை புரிந்தார்.

இவர் தனது இருபத்தியாறாவது வயதிலே இனு வைழூர் சன்முகம் கந்தையா (P. W. D Overseer) அவர்களின் கணிஷ்ட புத்திரியாகிய சந்திராதேவியை வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டார். சிவகுமார் னும். சந்திராதேவியும் “இல்லறமே நல்லறம்” எனும் திருவள்ளுவர் வாக்குப்படி வாழ்ந்து காட்டினார்கள். ஒருவருக்கு ஒருவர் இணையியாது தமது குடும்பவாழ்க்கையை சீரும் சிறப்புடன் மேற்கொண்டனர்.

இவர்களது இல்லற வாழ்வின் பயனாக கிருஷாந்தி, சிவரூபன், நிலானி ஆகியோர் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தார்கள். பிள்ளைகளை நற்பிள்ளைகளாக வளர்த்து அன்பும், அக்கறையும் செலுத்தி ஏனைய துறைகளிலும் அவர்களை முன்னேற்றம் செய்தார்.

மூத்த மகளாகிய கிருஷாந்தி யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் இறுதியாண்டு வர்த்தகபீட மாணவி ஆவார் இவரது இரண்டாவது பிள்ளையாகிய சிவரூபன் யாழ் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் உயர்தர மாண வனாவர். இவரது மூன்றாவது பிள்ளையாகிய நிலானி யாழ் வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை மாணவியும் ஆவார்.

சீரும் சிப்புமாக வாழ்ந்த இவர் பிரமாதினாலுமார்கழி மாதம் 18ம் நாள் சனிக்கிழமை ஏகாதசி திதியில் நட்சத் திரத்தில் கூடிய சுபவேளையில் 18-12-1999 நண்பகல் 12 - 00 மணிக்கு மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், மைத்துணர், மைத்துணிகள், நுண்பர்கள், அயலவர்கள் கலங்க பூத உடம்பைவிட்டு நீங்கி இனுவை கந்தன் அடி சேர்ந்தார். தொடக்கம் என்று ஒன்று இருக்கவேண்டும். எனவே போற்றுதற்குரிய சாதனை பல புரிந்த எமது தெய் வத்தை வணங்கி வழி படுவதே அன்னாரிற்கு நாம் செய்யும் கடனாகும்.

வாழ்க்கையில் சுகமும், துக்கமும்

வாழ்க்கை என்றால் என்ன? சாதாரணமாக அனை வருக்கும் இது தெரிந்ததே. இருந்தாலும் தர்க்க ரீதியாக விடை தரவேண்டும். அதைக் கொண்டு உண்மையை அறியமுடியும்.

ஒருவரது வாழ்க்கை பிறப்பில் தொடங்கி இறப்பில் முடிந்து விடுகிறது பிறப்பு முதற் கொண்டு இறப்புவரை ஏற்படும் காலத்தை வாழ்க்கை எனலாம். இவ்வகையில் வாழ்க்கை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துறை என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இது எனது வாழ்க்கை. இது பெரிய மகானின் வாழ்க்கை அவர் எப்படி வாழ்ந்தார் என சொல்லக் கேட்டு இருக்கிறோம். இது எனது வாழ்க்கை எனச் சொல்லும்போது எனது அனுபவம் எனப் பொருள் படுகிறது. ஆகவே வாழ்க்கை என்றால் ஒருவனுக்கு ஒரு கால வரையறைக்குள் ஏற்பட்ட அனுபவம் என எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

எனது வாழ்க்கை எனக்குச்சில உண்மைகளை உணர்த்தின பெரியோர்களின் வாழ்க்கை நமக்கு சிறந்த உதாரணம் எனச் சொல்கின்றோம். இவ் வகையில் வாழ்க்கை என்பது ஒரு படிப்பினை என்று கொள்ளலாம்.

ஆகவே வாழ்க்கை என்றால் இவ்வுலகில் ஒரு கால வரையறைக்குள் ஏற்பட்ட அனுபவமும் அதனால் கிடைத்த படிப்பினையும் மனிதன் காலை முதல் மாலை வரை ஏதாவது ஒரு வேலை செய்து கொண்டே வருகின்றான். ஏதோ ஒரு இலாபம் கருதி அது கிட்டும் வரை அவனுக்குத் திருப்தியில்லை. இவற்றை வென்ற ஒரு சில மனிதர்களும் உலகில் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். இவர்கள் அமர த்துவம் அடைந்த சிவகுமாரனும் ஒருவர் என மதிக்கின்றேன்

வாழ்க்கை இன்ப மயமாக ஆக்கவேண்டும் என மனிதன் உழைக்கிறான். ஆக்க முடிந்ததா? ஏன் முடிய வில்லை? அலசிப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு வீடு உறுதி

யானதாக இருக்கவேண்டுமானால் அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் உறுதியாக இருக்கவேண்டும். சுவர் வீட்டின் ஒரு பாகம், ஒவ்வொரு கல்லூம், சுவரின் ஒரு பாகம் ஒவ்வொரு கல்லூம் உறுதியாக இருந்தால்தான் அந்தச் சுவர் உறுதியாக அமையும். எத்தனை கற்கள் உறுதி யற்றதோ அதற்குதக அச்சுவரின் உறுதி குறையும் அவ் விதமே வாழ்க்கையும் மனிதனுடைய ஒவ்வொரு அனுபவமும் வாழ்க்கையின் ஒருபாகம் வாழ்க்கை இன்பமயமாய் அமைய வேண்டுமானால் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு அனுபவமும் இன்பமயமாய் இருக்கவேண்டும். அப்போது வாழ்க்கை இன்பமயமாய் இருக்கும். அனுபவங்கள் துக்கமாய் இருந்தால் வாழ்க்கையும் துக்கமாய் இருக்கும். சுக துக்கங்கள் கலந்த அனுபவங்களாய் அமைந்தால் வாழ்க்கையும் அவ்வாறே அமையும். எனவே மனிதர்களாக பிறந்த எல்லோரும் இன்பகரமான அனுபவங்களை பெற முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் ஒரு சில துக்க அனுபவங்கள் தவிர பெரும்பாலும் இன்பகரமான அனுபவங்களை பெற்றவர் அமரர் சிவகுமாரன் அவர்களே.

அனுபவம் என்பது என்ன? ஒவ்வொருகாரியமும் ஒரு அனுபவமே உண்வு அருந்துவது, உறங்குவது, படிப்பது, பேசுவது ஆகிய அனைத்தும் ஒவ்வொரு அனுபவமே. அனுபவம் என்பது முப்பொருள்களின் கூட்டுத் தொகை ஆகும். அதாவது கல்வி கற்பிக்கும் அனுபவத்தில் (1) என்ன விஷயத்தை கற்பிப்பது (2) யாரிற்கு கற்பிப்பது (3) கற்பவருக்கும் கற்பிப்பவருக்கும் உள்ள உறவு இம் முப்பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன இவ்வாறு ஒவ்வொரு அனுபத்திலும் முன்று பகுதிகள் உண்டு. இவற்றில் முக்கியமானது உறவு. உறவு எவ்விதம் கொள்ளுகிறோமோ அவ்விதம் வாழ்க்கை அடையும் உறவு பற்றற்ற நிலையில் ஏற்பட வேண்டும். கடமை உணர்ச்சியும் நியாக பாவனையும் கலந்த மனப்பாண்மையை பற்றற்ற நிலை என்காம். இந்நிலையில் நின்று கடமைகளைச் செய்தவர் அமரர் சிவகுமாரன் ஆவார் எனவே குறைந்த துக்கமும் நிறைந்த இன்பமும் பெற்றவர் என்பதை அவரது இறுதி சிவாதம் அடைந்த நேரத்தில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

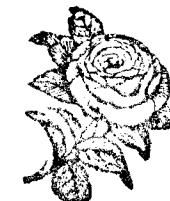
அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்திக்கிறேன்
அன்பின் மைத்துனர் க. கணேசலிங்கம்

உன்புத் தந்தையே!

பாசமிகு தந்தை

நீங்கள் இறைகழலடியாகி விட்ட செய்தியால் நாங்கள் துன்பத் தயரில் துடிக்கிண்றோம் உங்கள் அன்புருவத்தை இனிக் காணமுடியாதே என்னிப் பார்க்கவே முடியவில்லை அப்பா உங்கள் அன்பகவாத வார்த்தைகளை இனி நாங்கள் யாரிடம் கேட்போம் அப்பா உங்கள் திடீர் பிரிவால் நாங்கள் துடித்து வாடுகிண்றோம் எமக்கெல்லாம் ஆறுதல் கூறி ஆதரிக்க உடன் வரவேண்டும் அப்பா நீங்கள் இனி வரமாட்டார்கள் ஏன் என்றால் மீண்டும் வராத பெரும்பேறு பெற்று வீட்டார்கள் அப்பா உங்கள் ஆத்மா எல்லாம் வல்ல இறைவன் இனுவை கந்தன் அடியில் நித்தியமாக நிலைத்து நிற்கும். உங்கள் பிரிவால் கலங்கி நிற்கும்.

அன்புப் பிள்ளைகள்
கிருஷாந்தி, சிவரூபன்,
நிலானி

முருகன் துவை

கந்தர் சல்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துசிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துண்பம்போம் தெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்-கடித்துஒய்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும்; நிமலர் அருள் கந்தர்
சல்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்டில் ஆசிரியர்பா

சல்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சில்டிருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கிதம் பாடக் கிண்கினி யாட
யையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெலைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முகலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேவவன் சிக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக

ஏழுமூன் பவச புருஷ புருஷ
சிலுண பவச ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி
வீணபவ சரஹண வீரா நமோநம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிழென
வகர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
என்னை யாஞ்சு மினையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெலைக் காக்க வேலோன் வருக
ஜயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியும் செளவும் கிளரோளி யையும்
நிலைபெற தென்முன் மொளிரும்
சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணி முடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னென்றியில் நவமணிச் சுட்டியுங்
சரறு செவீயில் இலங்குகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரதன மாலையும்
முப்புறி நூலும் முத்தணி மஸர்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுட்ரெராளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நந்தி ராவும்
இருந்தாடை யழகும் இனைமுழந் தாஞ்சும்
திருவதி சதனில் சிலப் பொலி மழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகதக நகதக நங்க நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி ஸி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
ட்டுட்டு டுடிடு டஞ்சு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முதுகவேள் முந்து
 எந்தனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 வாலா வாலா லாலா வேசமும்
 வீலா லீலா விநோதன் என்று
 உன் திருவடியை உறுதிபென்று என்னும்
 என்தலை வைத்து உன்னினையடி காக்க
 என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழுகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிரவேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேவவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்து இருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கண்ணம் இரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்னின் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரதன் வடிவேல் காக்க
 சேர்இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளய்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழுகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாண்தூம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தான் கதிரவேல் காக்க
 ஆவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 வைக் கிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவல் சரஸ்வதி நல் துணையாக
 ந'பிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 பெபொழு தும்ளனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி ருளியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியைனக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துள்ப சேணையும்
 எவ்வினும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணநும்
 கண்டுசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகு பல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஸர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஒடிட
 ஆண் அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீஸ்முடி மண்டையும்
 பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்
 மணையில் புதைத்த வஞ்சளை தனையும்
 ஒட்டிச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 கொகம் பண்டும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியைனக் கண்டால் அலைந்து குளைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கலாது தாள்ளனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட ஆரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஒடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் காற்றால்

கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்க
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூரப்பைக் சொக்கு
 குத்து குத்து கூரவடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன தணல் எரி
 தணல்எரி தணல்எரி தணல்அது ஆக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஒடப்
 புலியும் நரியும் புந்தரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்துஒடத்
 தேஞும் பாக்கும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விழுங்கள் கடித்து உயர்அங்கம்
 ஏறிய விழுங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சமித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 ஓடாடச்சல் சிளந்தி குடல்ஸிப் புரிசு
 பக்கப் பின்னை பட்டர் தொலை வாஸம்
 கடுவன் படுவன் கைத்தான் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஒடந் எனக்கு அருள்வாய்
 சுரேழி உலகழும் எனக்கு உறவாக
 ஆனும் பென்னும் அவைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துக்கிக் கூடிரு நாமம்
 சரவண வனே! செலைவரி பவனே!
 தீரிபுர பவனே! திகழ்வனி பவனே!
 பசிபுர பவனே! பவமையுமி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிதற விடுத்தாய்
 கந்தா! குகனே! கதிர் வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா

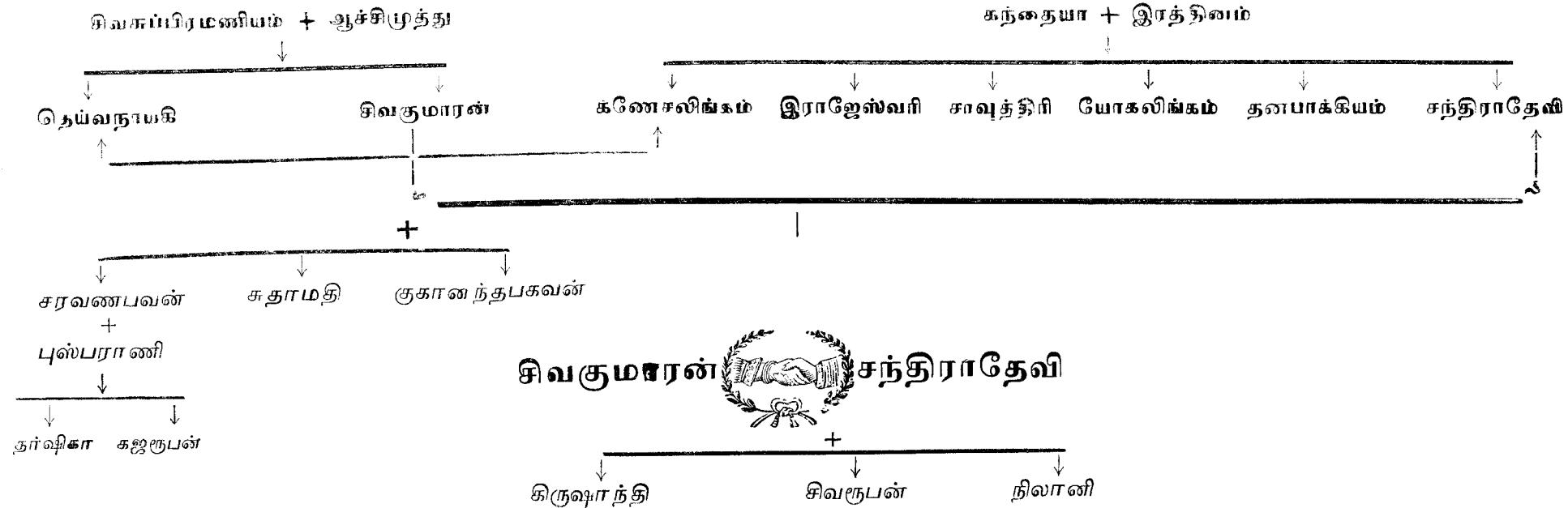
ஆவினேன் குடிவாழ் கழிய வேலை! ஆவினேன் குடிவாழ் கழிய வேலை!
 செந்தின்மர வேனேதும் செங்கல வராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகன் நன்றாய்
 என்நா இருக்க, யான் உணைப்பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினேன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்அருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவாசம்
 வாழ்க வாழ்கள் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுகு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறுமகள் பெற்ற வளர்வை
 பின்னவென்று அன்பாய் பிசியம் அனித்து
 மெந்தனன் மீதுஉன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நானும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன்னாக நினைவது ஆகிக
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காரு தியாவிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு
 ஒழியே ஜெபித்து உசந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் என்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நலஸ்யில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பெரல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஎனது உள்ளம் அஷ்ட லட்சமிகளில்
 வீரலட் சமிக்கு விருந்துஉண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தலை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்துஅழுது அளித்த
 குருபரன் பழங்கு குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள் எந்தனது உள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கு ஓர் அரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரவண சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று
 நாளென் செயும்வினை தான் என
 செயுமெனை நாடிவந்த
 கோளென் செயும்கொடுங் கூற்றென்
 செயும்கும் சீரசரிரு
 தாஞ்சும் சிலம்பும் சதங்கையும்
 தண்டையும் சண்முகமும்
 தோஞ்சும் கடம்பும் எனக்குமுன்னே
 வந்து தோன்றிடனே.

— கந்தர் அலங்காரம்

அமரர் சிவசுப்பிரமணியம் சிவகுமாரன் ஆவர்களின் வம்சாவழி

நன்றி நவிலல்

அணைந்தும் அணையாத சேர்தியாய் அன்பு, பண்பு,
பாசம் என்ற முக்குணங்களிலும், சிறந்து வாழ்ந்த
எமது தந்தையின் அந்நிய காலக் கிரியைகளில்
சலந்துகொண்டு ஆறுதல் அளித்தோருக்கும்,
சகயீனமாக இருந்தபோது மிகுந்த கனி
வோடு கவனித்த யாழ் போதனா
வைத்தியசாலை வைத்திய அதிகாரி
கருக்கும், சக ஊழியர்களிற்கும்,
கடிதங்கள் மூலம் அனுதாபச்
செய்தி அனுப்பியவர்களிற்கும்,
உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள்,
அயவவர்களிற்கும், இன்றைய
நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டு
சிறப்பித்த யாவருக்கும்
எமது உளமார்ந்த நன்றி.

“நன்பதி”
இனுவில் மேற்கு,
சண்ணாகம்,
17-01-2000

இங்ஙனம்
மனவி, பிள்ளைகள்,
மருமக்கள்

தீர்தா சாயி அச்சகம், இனுவில்.